

РЕШЕНИЕ

№ 698

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Николай Метанов
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело № 20231001000575 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 1378 от 5.12.2022 г. по т.д. № 2224/ 2021 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 12 състав на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, вр. § 13, ал. 1 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.) е прекратено „ФСМ груп“АД - гр. София.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „ФСМ груп“АД - гр. София, в която са изложени оплаквания, че е неправилно.

Дружеството не било редовно призовавано, поради което било лишено от възможност за защита. След завеждането на иска решенията на събранието на акционерите от м. юни 2022 г. било приведено в изпълнение и към 20.02. 2023 г. новия устав и поименните акции били вписани. Затова на основание чл. 260, ал.1, т. 5 от ГПК можело да се приеме, че е налице новонастъпил факт - привеждане на капитала в съответствие с изискванията на ТЗ и дружеството да не се прекратява.

Молбата е решението да бъде отменено и да бъде постановено друго решение, с което исковата претенция да бъде отхвърлена.

Ответникът по въззивната жалба Прокуратура на Република България я оспорва като неоснователна, като моли решението да бъде потвърдено.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобрази следното.

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба, в която прокурор от Софийска градска прокуратура твърдял, че изпълнителният директор на Агенцията по вписванията сезирал главния прокурор на Републиката със сигнал, според който ответникът „ФСМ груп“ АД - гр. София бил включен в списък с търговски дружества, които не били изпълнили задължението си по § 11, ал. 2 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.).

Предвид изложените обстоятелства и на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, вр. § 13, ал. 1 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.) сезирал съда с искане за прекратяване на дейността на дружеството.

Ответникът „ФСМ груп“ АД - гр. София, който участвал в производството при условията на чл. 50, ал. 2 от ГПК, не взел становище по молбата.

От справката по партидата на „ФСМ груп“ АД - гр. София с ЕИК 131449695 в търговския регистър се вижда, че с вписване 20230220090955 е обявен актуален устав на дружеството, с измененията, приети от общото събрание на акционерите от 10.02.2023 г., според които уставния капитал от 100 000 лева, внесен изцяло, е разпределен в 1 000 обикновени поименни акции с право на глас, с номинална стойност 100 лева всяка една.

В изпълнение на правомощията по чл. 269 от ГПК настоящият състав на въззивната инстанция преценява жалбата като процесуално допустима - подадена е в рамките на установения срок от страна, която има правен интерес от обжалването на валиден и допустим и подлежащ на въззивен контрол съдебен акт.

След обсъждането на установените от доказателствата факти и доводите на жалбоподателя приема, че обжалваното решение е неправилно поради следното.

Съгласно допълнителната разпоредба на § 10 от Закона за изменение на Търговския закон (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.), с този закон са въведени изискванията на чл. 10, §, чл. 58, § 1, 2 и 5 и чл. 59, § 1, б. „а“ и § 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20.05. 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ, L 141/73 от 5.06.2015 г.).

която след влизането в сила на закона „акциите са поименни“.

В § 11 от ПрЗРЗИТЗ е предвидено, че издадените до влизането в сила на този закон акции на приносител или заместващи ги временни удостоверения се заменят с поименни акции, като в деветмесечен срок от влизането в сила на закона дружествата, издали акции на приносител или заместващи ги временни удостоверения, са длъжни да изменят уставите си, като предвидят, че акциите им са поименни, заменят акциите на приносител или заместващите ги временни удостоверения с поименни акции, започват да водят книги за акционерите, заявяват за вписване промените и представят за обявяване изменените устава в търговския регистър.

Предвид преходната разпоредба на § 16 от ПрЗРЗИТЗ срокът за изпълнение на предписанията в § 11 от ПрЗРЗИТЗ изтича на 23.07.2019 г.

Съобразно § 13, ал.1 от ПрЗРЗИТЗ търговските дружества, които не изпълнят задълженията си по § 11 и нямат висящо производство по заявление за вписване на промени, се прекратяват по реда на чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ.

Прилагането на тази по своята правна природа санкционна разпоредба е обусловено от кумулативното наличие на двата елемента, които са включени в нейния фактически състав : 1) неизпълнение на предписанията в § 11, ал. 2 в срок до 23.07.2019 г. и 2) липса на висящо производство по заявление за вписване на предвидените в закона промени.

По отношение на първия елемент, съобразно правилото на чл. 154 от ГПК в тежест на ответника е да установи, че благоприятният за него факт - привеждането на устава на дружеството в съответствие с изискванията на закона, се е осъществил преди изтичането на деветмесечния срок. За конкретния случай този факт не може да се приеме за доказан, тъй като не са представени доказателства в тази насока, а и въззивникът не твърди това да е било сторено.

Настоящият съдебен състав приема, че преценката за наличието на втория елемент - висящо регистърно производство за вписване на промени в съответствие с предписанията на закона, следва да бъде извършена към деня на устните състезания пред въззивната инстанция. Този извод произтича на първо място от правната уредба на второинстанционното производство като ограничено въззивно обжалване, чиято непосредствена цел е повторното разрешаване на материалноправния спор, при което въззивният съд трябва да установи истинността на фактическите твърдения на страните чрез събиране и преценка на доказателствата, и субсумиране

на установените факти под приложимата материалноправна норма и да реши спора по същество, като съобразно собственото си становище относно крайния му изход да потвърди или да отмени решението на първата инстанция. (т. 2 от Тълкувателно решение № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК)

На второ място - упражняването от прокуратурата на потестативното право да предяви иска по чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, е предпоставено от изпращането на съставен от Агенцията по

вписванията списък по § 13, ал. 2 от ПрЗРЗИТЗ. В § 13, ал. 1 не е посочен краен срок, до който следва да бъде преценявано наличието на висящо заявление за вписване на промени в търговския регистър. В случай че целта на закона е била агенцията да включи в този списък само образуванията до деня на изтичането на деветмесечния срок висящи регистърни производства, то не би следвало да я има разпоредбата на § 13, ал. 4, според която списъкът се актуализира на всеки 6 месеца. Следователно наличието на обсъждания правнорелевантен факт, като пречка за прекратяване на търговското дружество, е от значение не само към 23.07.2019 г., но и до приключването на съдебното производство - денят на устните състезания пред въззивния съд.

В съответствие с разпоредбата на чл. 235, ал. 3 от ГПК съдът има задължението да вземе предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. Такъв факт, несъмнено е образуването след постановяването на обжалваното решение на регистърно производство, което приключило с вписването на 20.02.2023г. по партидата на дружеството на промени, съобразени с изискванията на чл. 178, ал. 1 от ТЗ.

Крайният извод от изложените съждения е, че поради липсата на елемент от фактическия състав на правната норма, предявеният на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Поради несъвпадането на крайните изводи на настоящия състав на въззивната инстанция с тези на първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено, като бъде постановено ново решение, с което исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1378 от 5.12.2022 г. по т.д. № 2224/ 2021 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 12 състав, **вместо което ПОСТАНОВИ**

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ, вр.с § 13, ал. 1 от ПрЗРЗИТЗ (обн. ДВ, бр. 88 от 23.10.2018 г.), предявен от Прокуратурата на Република България - гр. София, бул. „Витоша“ № 2 против „ФСМ груп“ АД - гр. София, ул. „Георги Раковски“ № 42, ет. 4, ап. 43, с ЕИК 131449695, като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____